

phens første Stykke nu er deelt i 3 forskellige Dele. Thi, uaget jeg ikke kan andet end vilige det første af disse Punkter, saa maa jeg dog bemærke, at, naar man sætter dette første Punkt igjennem, og man ogsaa muligt vilde forkaste den anden Deel af Paragraphen, saa vilde denne derved faae et Indhold, som efter min Mening aldeles ikke kan bestaae, idet de øvrige Punkter, som indeholdes i Paragraphens sidste Deel, tillige omfatte Løsøre og andre deslige Gjenstande udenfor Bygning, Mark, Skov, Have osv. Jeg agter at stemme aldeles som Udkastet, hvad idetmindste det første Stykke af Paragraphen angaaer.

Finansministeren: Den nærværende Paragraph, forsaavidt angaaer Udvalgets Forslag under Nr. 10, er vistnok den vigtigste i det hele Lovudkast, og jeg troer, at den Afstemning, som derover vil finde Sted, vil give Lovudkastet den hele Character og Betydning, som det idetmindste i Jylland vil blive tillagt (Hør!). Jeg skal ikke indlade mig paa en dybtgaaende Undersøgelse af Realiteten, som ligger til Grund for Udvalgets Forslag, og undersøge, om det er det Rigtigste enten at saadanne efter visse bestemt opstillede Regler fremskrivende Bortføringer finde Sted, eller at det paahviler Amtskomiteen i de enkelte Tilfælde, efter samtlige concrete Omstændigheder at bedømme eller nedsætte Erstatningen; jeg troer det saameget mindre nødvendigt at gaae ind herpaa, som allerede flere ærede Talere have fremsat meget væsentlige Realitetsbemærkninger derimod, og navnlig har den sidste ærede Taler fremsat en Bemærkning, som jeg ikke tidligere erindrede, men som er af den allerførste Betydning, nemlig, at Veile Amtskomitee er gaaet ud fra, at Erstatningen skulde betales *contant* og *strax*. Jeg troer det ogsaa saameget mindre nødvendigt, at dvæle ved Realiteten, som det forekommer mig, at Udvalgets Majoritet selv ikke har anført nogen som helst Realitetsgrund for sin Mening. Udvalget har ikke med noget factisk Moment oplyst, at dets Forslag mere vilde træffe det rigtige end Udkastets. Udvalget har kun paabe-
raabt sig, at Veile Amtskomitees Forslag var det, der tiltalte Udvalget meest, og da det var fremsat af det Amt, som havde lidt mest, samt

da Majoriteten af Comiteens Medlemmer vare valgte af selve Veile Amts Beboere, saa maa dette Forslag forudsættes, at ville tilfredsstille de fleste Beboere i det Amt, der fortrinsviis kommer i Betragtning, og at derfor kunde man følge dette Amts Forslag. Alle disse Grunde betragter jeg som formelle og ikke som reelle. De indeholde ingenlunde nogen egentlig arithmetisk Beviisforelse for, at det, som Udvalget her har støttet sig til, skulde være rigtigere end andre Forslag; men naar Udvalget saaledes har hovedsagelig støttet sig til det Formelle, saa vil jeg tillade mig at opstille en formel Betragtning herimod, som for mig, og jeg haaber for Flere end mig, skal blive afgjørende til at stemme imod Udvalgets hele Forslag under Nr. 10, og det er nemlig den, at i hvor megen Vægt man end vil lægge paa Veile Amtskomitees Forslag, og hvor tilbøielig man end maatte være til at ville følge Udvalgets Majoritets Anskuelse om, at det gives Anvendelse paa de andre Amter, saa er her ingen Mand tilfede, som vil kunne udtale med Sikkerhed, at man ved at gjøre det, er sikker paa i alle Tilfælde at naae det Rigtigste. Man efterstræber imidlertid, saavidt jeg troer, heller ikke just det; at man vil naae det absolut Rigtigste, men jeg troer, at Hovedgrunden til, at Udvalget i Cet og Alt har tiltraadt Veile Amtskomitees Forslag, og det, som Udvalget nærmest dermed har haft for Øie, og som unægteligt ogsaa er et meget vigtigt Moment — det skal jeg aldrig nægte — det er, at derved opnaaes Genhed. Udvalget har nemlig ikke fundet Momenter i de andre Amter, som kunne levere Bidrag for det til at opstille andre faste Regler, og det har derfor sluttet sig til Veile Amtskomitee i det Haab, at om end Veile Amtskomitees Forslag i større eller mindre Grad kunde være urigtigt, hvad det enkelte angaaer, saa vilde det dog tilveiebringe Genhed, saa at Beboere i alle Amter behandles eens, saa at to Naboeer ikke skulde blive forskjelligt behandlede, den ene i eet Amt paa een Maade, og den anden i et andet paa en anden. Jeg maa imidlertid tillade mig for det Første herved at bemærke; hvad jeg allerede under Sagens foregaaende Behandling har fremhævet, at et saadant Genhedsmaal er uop-